

Miljödepartementet

Endast med e-post: m.re-missvar@regeringskansliet.se och m.naturmiljoenheten@regeringskansliet.se

Stockholm den 24 oktober 2021

Sveaskogs yttrande över artskyddsutredningen (SOU 2021:51)

Sveaskog väljer att enbart yttra sig över del 1 i utredningens uppdrag, att göra en översyn av artskyddsförordningen. Sveaskog avstår från att yttra sig över den del av utredningen som rör artskyddsrelaterad brottslighet och även över vissa andra förslag som inte berör Sveaskogs verksamhet. Sveaskog anser att utredningens bakgrundsbeskrivningar i del 1 av betänkandet i huvudsak är väl genomarbetade och kommer här att i första hand kommentera de förslag i betänkandets del 2 som berör översynen av artskyddsförordningen.

Sammanfattning av de viktigaste synpunkterna

- Sveaskog anser att god kunskap är en förutsättning för god naturvård. Kunskapen om hotade och sällsynta arters ekologiska krav är ofta bristfällig. Sveaskog ser behov av ökad kunskap om arters hänsyns- och skötselkrav och ser positivt på kunskapsinsamling, vetenskaplig analys och vägledning för skötsel och bevarande av hänsynskrävande naturmiljöer och arter. Då informationen om fridlysta arter kan vara svår att hitta och överblicka och många regelverk är inblandade ser Sveaskog även ett behov av samlad, lättillgänglig information om fridlysta arter och vilka regler som gäller för respektive art och artgrupp. Sveaskog ställer sig positiv till de utredningsförslag som rör denna typ av förbättrad och tillgängliggjord kunskap. [Kap 10]
- Sveaskog ser även positivt på den insamling och sammanställning av lägesbunden kunskap som föreslås göras av myndigheterna i förslaget med livsmiljöunderlag. Det är något som Sveaskog kommer att ha nytta av i vårt naturvårdsarbete. Sveaskog ser dock för egen del inget behov av formalisering av kunskapssammanställningen på det sätt som utredningen föreslår ska ske genom livsmiljöunderlag, tvärtom ser vi en risk med ökad administration utan naturvårdsnytta med detta förslag. [Kap 11]

SVEASKOG

- Av utredningsdirektiven framgår bland annat att fridlysningsbestämmelserna har central betydelse i arbetet för att nå miljökvalitetsmålen och bör på ett *effektivt* sätt bidra till att bevara arter och bestånd över tid (Sveaskogs kursivering). Sveaskog menar att utredningen har gjort en god analys och presenterat ett antal bra förslag för att säkerställa skyddet av arter och naturtyper. Vi kan dock inte se att utredningen löst de problem för ett *effektivt* artskydd som Sveaskog upplever. [Kap 12]
- Sveaskog tolkar utredningens förslag som att skogsbruk inte kan bedrivas *med det accepterade resultatet att ett eller flera fågelägg eller fågelbon förstörs eller skadas, trots att detta inte är syftet* (kursivering är citat från utredningens förslag). **Då fåglar av olika arter kan häcka i all skogsmark så skulle det riskera att i praktiken omöjliggöra skogsbruk på all skogsmark under flera månader under häckningsperioden på våren med mycket stora företags- och samhällsekonomiska följder. Sveaskog anser inte att detta är varken samhällsekonomiskt rimligt eller kostnadseffektiv naturvård.** Sveaskog bedömer det som att den mest kostnadseffektiva naturvården är att skogsbruk inskränks och anpassas så att hotade arters häckning inte störs. [Avsnitt 12.6]
- Utredningen föreslår att det, med undantag av det som följer av jakt- och fiskelagstiftningen, ska vara förbjudet att avsiktligt, *eller genom att acceptera en sådan konsekvens av sitt handlande*, döda eller störa vilda djur som omfattas av livsmiljödirektivets bilaga IV a eller försämra deras fortplantningsområden eller viloplats (Sveaskogs kursivering). **Sveaskog anser det inte effektivt med långtgående inskränkningar i brukandet för vanliga arter med gynnsam bevarandestatus, såsom exempelvis åkergröda.** Det vore mer effektivt om Sveaskog, och övriga skogsägare, förutom att bevara hotade arter och deras livsmiljöer, kunde prioritera naturvårdsinsatserna till att restaurera livsmiljöer och skapa en grön infrastruktur för hotade arter och naturtyper som idag saknar gynnsam bevarandestatus. [Avsnitt 12.7]
- Vilka arter som ska vara nationellt fridlysta och i vilken del av landet behöver ses över. Sveaskog anser att det är mycket angeläget att vanliga arter med gynnsam bevarandestatus inte särskilt inskränker skogsbruket mer än vad som är nödvändigt och effektivt. Sveaskog tillstyrker därför förslagen om bemyndiganden till regeringen i denna del och vill samtidigt trycka på behovet att regeringen **ser över listan över nationellt fridlysta arter i grunden.** Översynen bör utformas så att obefogad eller ineffektiv hänsyn till vanliga arter med gynnsam bevarandestatus inte förhindrar att effektiva prioriteringar för naturvården inom skogsbruket kan göras. [Avsnitt 12.9]
- Sveaskog anser slutligen att förslaget om att tydlig ersättningsrätt införs för artskydd med samma förutsättningar som för områdesskydd är bra, detta oavsett om det rör sig om artskydd genom det föreslagna nya biotopskyddet, naturvårdsavtal eller nekad artskyddsdispens. Sveaskog ställer

SVEASKOG

sig dock frågande till de långa resonemangen om att ersättning ska ges för inskränkning i laglig pågående markanvändning. Om detta innebär att tröskeln för när ersättning betalas höjs från nuvarande toleranströskel så ställer sig Sveaskog tveksam till det då det finns en risk att incitamentet för en markägare att bevara och skapa naturvärden sjunker. [Kap 13]

- Sveaskog anser att utredningens förslag om en ny grund för biotopskydd är bra och att nödvändiga skyddszoner och lämplig utvecklingsmark bör kunna ingå i ett sådant biotopskydd. Däremot anser Sveaskog att det är ineffektivt att biotopskyddet ska omfatta minst 5 hektar i de fall förutsättningarna för detta inte är lämpliga. [Avsnitt 12.20]

Perspektiv och mer detaljerad beskrivning

Sveaskog har höga ambitioner för naturvärden. Vi har idag avsatt 460 000 hektar produktiv skogsmark som formella och frivilliga avsättningar och lämnar i genomsnitt 14 procent av arealen som miljöhänsyn vid slutavverkning.

Sveaskog strävar efter att de naturvårdsavsättningar som görs och den miljöhänsyn som lämnas, tillsammans med naturvårdande skötsel i naturvårdsavsättningarna, ska bidra på ett så effektivt sätt som möjligt till bevarandet av biologisk mångfald.

Sveaskog strävar efter att alla skogar med höga naturvärden ska bevara och utveckla sina naturvärden. Dessutom avsätter Sveaskog utvalda skogar med lägre naturvärden, dvs inte bara nyckelbiotoper, för att dessa ska utveckla höga naturvärden och strävar efter att relevanta naturvärden i övrigt skapas inom ramen för miljöhänsyn och en funktionell grön infrastruktur, allt för att i landskapet nå en hög grad av konnektivitet för arter i landskapet och en god representativitet av skogstyper.

Att sträva mot att bevara hotade arter och andra naturvårdsarter är en självklarhet i Sveaskogs naturvårdsarbete. Vi strävar mot att alla naturligt förekommande arter på Sveaskogs marker ska ha livskraftiga populationer.

Dagens juridiska tillämpning av artskyddsförordningen ger dock enligt oss inte möjlighet till ett i alla delar effektivt naturvårdsarbete. Sveaskog menar att artskyddet i följande situationer bör utvecklas för att ge möjlighet att totalt sett få ett effektivare naturvårdsarbete på Sveaskogs, likväl som på andra skogsägares, marker:

1. **Vanliga arter med livskraftiga populationer bör inte kräva långtgående inskränkningar i brukandet.** Detta kan exempelvis gälla den vanliga arten åkergröda men bör också övervägas för mindre förekomster av hotade arter i de delar av landet där arten är mer allmän. Här kan knärot utgöra ett bra typexempel.

W SVEASKOG

2. **Skogsbestånd med låga naturvärden som hyser hänsynskrävande eller hotade, flyktiga arter bör inte i första hand bevaras genom långsiktigt skydd.** Detta kan exempelvis gälla när lavskrika, som i och för sig är knuten till landskap med höga naturvärden, häckar i en skog som i övrigt har låga naturvärden. Sveaskog bedömer att Skogsutredningens förslag om tidsbegränsade områdesskydd skulle kunna vara ändamålsenligt i sådana fall.
3. **Skogsbestånd med låga naturvärden som hyser hänsynskrävande eller hotade arter knutna till enstaka strukturer som inte är kopplade till det nuvarande beståndets struktur bör inte i första hand bevaras genom att beståndet avsätts långsiktigt.** Detta kan exempelvis gälla en hotad vedsvamp som växer på en starkt nedbruten låga från en tidigare skogsgeneration som är belägen i ett jämnåldrigt, relativt ungt avverkningssmoget skogsbestånd som saknar äldre träd och naturvärdesträd. Den kan då inte bevaras långsiktigt i det beståndet genom att det avsätts för all framtid då leveranstiden av ett nytt lämpligt substrat tar flera hundra år och då är den starkt nedbrutna lågan redan helt nedbruten. Det krävs andra åtgärder än områdesskydd av det bestånd där den växer för att bevara den i en livskraftig population, exempelvis kan en hänsynsyta för att bevara den starkt nedbrutna lågan så länge som möjligt i kombination med bevarande av andra bestånd i landskapet vara de lämpligaste bevarandeåtgärderna.

Sveaskog har fokuserat sitt remissvar utifrån bland annat ovanstående bakgrundsbeskrivning.

Förslag om kunskapskrav och utredningsansvar (kapitel 10)

Sveaskog konstaterar att artskyddsutredningen, precis som skogsutredningen, gör bedömningen att kunskapskravet enligt 2 kap. miljöbalken gäller för pågående markanvändning som skogsbruk. Sveaskog har inga generella invändningar mot det, tvärtom. God kunskap är en förutsättning för god naturvård. Sveaskog strävar efter att inhämta kunskap om olika arters förekomst inför olika skogsbruksåtgärder och naturvårdande skötsel men konstaterar också att det av olika anledningar är omöjligt att få kunskap om alla artförekomster som det skulle vara önskvärt att ha kunskap om. Vissa arter är små eller på andra sätt svåra att upptäcka, vissa arter, exempelvis många svampar, går bara att upptäcka vid vissa årstider eller vissa delar av dygnet, exempelvis vissa insekter. Vissa andra kan till och med vara osynliga under flera år för att sedan dyka upp, exempelvis vissa vedskalbaggar, svampar och orkidén skogsfru. Full kunskap om alla arter är alltså omöjlig att få och det gäller därför också att använda indirekta kriterier såsom om ett bestånd har strukturer viktiga för hotade arter eller om så kallade signalarter förekommer.

Inför skogliga åtgärder kontrollerar Sveaskog om några fynd av naturvårdsarter finns rapporterade i artportalen och gör dessutom alltid en naturvärdesbedömning utifrån Sveaskogs metodik. Trots det kan som sagt artförekomster förbises. Sveaskog ser därför generellt positiv på inventeringar av naturvårdsarter och

skogar som bidrar till att höja kunskapen om naturvärden och visa på artförekomster.

Kunskapen om hotade och sällsynta arters ekologiska krav är ofta bristfällig. Sveaskog ser behov av ökad kunskap om arters hänsyns- och skötselkrav och ser positivt på kunskapsinsamling, vetenskaplig analys och vägledning för skötsel och bevarande av hänsynskrävande naturmiljöer och arter.

Då informationen om fridlysta arter kan vara svår att hitta och överblicka och många regelverk är inblandade ser Sveaskog även ett behov av samlad, lättillgänglig information om fridlysta arter och vilka regler som gäller för respektive art och artgrupp.

Sammanfattningsvis, så ställer sig Sveaskog utifrån ovanstående resonemang positivt till samtliga utredningsförslag som presenteras i kapitel 10.

Förslag om nytt 8 kap. miljöbalken (kapitel 11)

Sveaskog kan se vissa fördelar i förslaget att artskyddsförordningen förs över till kapitel 8 i miljöbalken och tydligt kopplas till miljöbalkens portalparagraf med det förvaltaransvar som uttrycks där och miljöbalkens mål om hållbar utveckling.

Sveaskog är också positiv till att skyddet av arter ska kopplas till ett mål i 8 kap. 1 § miljöbalken och att målet ska svara mot preciseringarna av det nationella miljömålet Ett rikt växt- och djurliv, vilket innebär att bevarandestatusen för i Sverige naturligt förekommande naturtyper och arter är gynnsam och att statusen har förbättrats för hotade arter, samt att tillräcklig genetisk variation är bibehållen inom och mellan populationer. Målet kan sammanfattas som att alla naturligt förekommande arter ska bevaras i livskraftiga populationer, vilket inkluderar tillräcklig genetisk variation.

Sveaskog instämmer i utredningens skrivningar i förslagsrutan i kapitel 11.5 om att målet, i ett längre perspektiv, måste vara att bevara de naturliga processerna i miljön, och att artförändringar sker i ett naturligt tempo som inte hotas av mänsklig verksamhet och att ekologisk integritet inte innebär ett statiskt tillstånd utan inkluderar naturliga förändringar. Samtidigt är det viktigt att notera att människan under lång tid påverkat och framgent kommer att påverka naturen. Sveaskog instämmer i att denna verksamhet ska bedrivas med anpassning och hänsyn, så att denna verksamhet inte medför något hot mot de grundläggande naturliga processerna.

Sveaskog bedömer att med dessa målskrivningar om gynnsam bevarandestatus för naturtyper och arter och bevarande av naturliga processer bör regelverket tolkas så att lägre grad av hänsyn kan och bör tas till naturtyper och arter som har gynnsam bevarandestatus i jämförelse med sådana som inte har gynnsam bevarandestatus. Detta borde, som Sveaskog tolkar utredningens intentioner och skrivningar, innebära en större möjlighet att prioritera naturvårdsinsatser på ett effektivt sätt, se beskrivningar av situationer där Sveaskog ser

SVEASKOG

utvecklingsmöjligheter av artskyddsregelverket ovan. Sveaskog kan dock inte se att utfallet av utredningens förslag uppfyller dessa intentioner, se vidare nedan.

Landskapssamverkan för att nå ekologisk funktionalitet

Sveaskog anser att det är helt riktigt som utredningen skriver att landskapsplanering och landskapssamverkan är nödvändig för att skapa ekologiskt funktionella landskap vad gäller konnektivitet för arter och ett representativt bevarande av naturtyper och arter. Sveaskog arbetar sedan lång tid tillbaka med ekologiska landskapsplaner (ELP) med detta syfte och ser positivt på, och deltar när så är lämpligt, gärna i arbetet med regionala planer för grön infrastruktur som hålls samman av landets länsstyrelser.

Sveaskog anser även att arbetet med grön infrastruktur kan, och bör utvecklas, bland annat genom att befintligt kunskapsunderlag sammanställs och att nytt kunskapsunderlag samlas in, både genom de fjärranalysmetoder som utvecklas och genom traditionell fältinventering där nya förekomster av naturvårdsarter kan upptäckas och registreras i artportalen.

Den insamling och sammanställning av kunskap som föreslås ska göras av myndigheterna i förslaget med livsmiljöunderlag ser Sveaskog följaktligen positivt på och är något som Sveaskog kommer att ha stor nytta av i bolagets naturvårdsarbete. Sveaskog ser dock för egen del inget behov av formalisering av kunskaps-sammanställningen på det sätt som utredningen föreslår ska ske genom livsmiljöunderlag, tvärtom ser vi en risk med ökad administration utan naturvårdsnytta med detta förslag.

I det fall denna formalisering görs med livsmiljöunderlag så bedömer Sveaskog att den arbetsgång och de förslag som beskrivs i kapitel 11.8-11.13 är relevanta och rimliga.

Förslag om nya fridlysningsregler (kapitel 12)

Av utredningsdirektiven framgår bland annat att fridlysningsbestämmelserna har central betydelse i arbetet för att nå miljökvalitetsmålen och bör på ett *effektivt* sätt bidra till att bevara arter och bestånd över tid (Sveaskogs kursivering). Sveaskog menar att utredningen har gjort en god analys och presenterat ett antal bra förslag för att säkerställa skyddet av arter och naturtyper. Vi kan dock inte se att utredningen löst de problem för ett *effektivt* artskydd som vi beskriver i bakgrunden i detta yttrande.

Sveaskog anser det inte effektivt med långtgående inskränkningar i brukandet för vanliga arter med gynnsam bevarandestatus. Det vore mer effektivt om Sveaskog, förutom att bevara hotade arter och deras livsmiljöer, kunde prioritera naturvårdsinsatserna till att restaurera livsmiljöer och skapa en grön infrastruktur för hotade arter och naturtyper som idag saknar gynnsam bevarandestatus.

W SVEASKOG

Sveaskog konstaterar att det finns lagstiftning och domar som i dagsläget hindrar en bra prioritering av naturvårdsinsatserna för ett effektivt artskydd. Sveaskog har inget bra svar på hur frågan ska lösas juridiskt men kan samtidigt konstatera att utredningen inte heller har presenterat lösningar på dessa problem.

Kapitel 12.3 – 12.6.3 och 12.6.8 (fågeldirektivet)

Sveaskog instämmer i utredningens analys att eftersom artskyddets effekter kan innebära inskränkningar av enskildas egendom så bör föreskrifter som gäller artskyddet meddelas genom lag på samma sätt som för områdesskydd. Det kan därför vara lämpligt att fridlysningsreglerna i artskyddsförordningen lyfts från förordningsnivå till lagstiftningsnivå, exempelvis till 8 kap. miljöbalken. Sveaskog ser därför positivt på utredningens förslag i kapitel 12.3 att regler som genomför fågeldirektivet och livsmiljödirektivets artikel 12 införs i 8 kap. miljöbalken.

Sveaskog tolkar förslagen i kapitel 12.6.1 och 12.6.2 tillsammans med beskrivningen av avsiktlighetsbegreppet i kapitel 12.6.3 som att skogsbruk inte kan bedrivas *med det accepterade resultatet att ett eller flera fågelägg eller fågelbon förstörs eller skadas, trots att detta inte är syftet* (kursivering är citat från förslagsrutan i kapitel 12.6.2). Då fåglar av olika arter kan häcka i all skogsmark så skulle det, om vi förstått rätt, riskera att i praktiken omöjliggöra skogsbruk på all skogsmark under flera månader under häckningsperioden på våren med *mycket* stora företags- och samhällsekonomiska följder. Sveaskog anser inte att detta är varken samhällsekonomiskt rimligt eller kostnadseffektiv naturvård. Sveaskog bedömer det som att den mest kostnadseffektiva naturvården är att skogsbruk inskränks och anpassas så att hotade arters häckning inte störs.

Sveaskog anser däremot att förslaget i kapitel 12.6.8 om att avsiktligt störa vilda fåglar och som kopplar till att undvika påverkan på hotade eller regionalt prioriterade fågelarter är bra. Utredningen föreslår, med de undantag som följer av jaktlagstiftningen, att det är förbjudet att avsiktligt eller genom att acceptera en sådan konsekvens av sitt handlande störa fåglar i deras naturliga utbredningsområde, särskilt under deras häcknings- och uppfödningstid, *i den mån dessa störningar inte saknar betydelse för att bibehålla populationen på en nivå som svarar mot ekologiska, vetenskapliga och kulturella behov, eller för att återupprätta populationen av dessa arter till denna nivå.* (Sveaskogs kursivering).

Sveaskog anser att dessa skrivningar och den koppling som görs till hotade eller regionalt prioriterade fågelarter, med den motivering som görs i andra stycket på sidan 1056, är väl balanserat och möjliggör kostnadseffektiv naturvård. Om motsvarande skrivningar införs i förslagen i kapitel 12.6.1 och 12.6.2 så bedömer Sveaskog att fågeldirektivet implementeras i svensk lagstiftning på ett relevant och för artbevarandet effektivt sätt.

Kapitel 12.7 (livsmiljödirektivet)

Som nämnts ovan anser Sveaskog det inte effektivt med långtgående inskränkningar i brukandet för vanliga arter med gynnsam bevarandestatus.

Utredningen föreslår (förenklat) i kapitel 12.7.1, 12.7.2 och 12.7.4 att det, med undantag av det som följer av jakt- och fiskelagstiftningen, ska vara förbjudet att avsiktligt, *eller genom att acceptera en sådan konsekvens av sitt handlande*, döda eller störa vilda djur som omfattas av livsmiljödirektivets bilaga IV a eller försämra deras fortplantningsområden eller viloplats (Sveaskogs kursivering).

Att särskilt inskränka skogsbruk för att inte störa vanliga arter med gynnsam bevarandestatus som exempelvis åkergröda är enligt vår mening inte effektivt artbevarande. På motsvarande sätt som för fågeldirektivet så anser Sveaskog att dessa förslag bör kopplas till arter som är hotade nationellt eller regionalt. Om en sådan urkoppling av vanliga arter med gynnsam bevarandestatus visar sig omöjlig att genomföra utifrån EU:s lagstiftning bör Sverige inom EU lyfta och driva frågan om sådan urkoppling så att lagstiftning om särskild inskränkning av pågående markanvändning för vanliga arter med gynnsam bevarandestatus kan undvikas.

Om en sådan urkoppling av vanliga arter med gynnsam bevarandestatus som beskrivs ovan inte görs så bör myndigheterna snarast få i uppdrag att skriva riktlinjer för hur skogsbruket ska ta hänsyn till dessa arter.

Sveaskog vill här understryka att vi naturligtvis vill bedriva ett hållbart skogsbruk med bevarande av biologisk mångfald. Det vi vänder oss emot här är att särskild hänsyn, genom lagstiftning, ska tas till vissa vanliga arter med gynnsam bevarandestatus, såsom åkergröda. Sveaskog anser att det kan innebära en risk att andra prioriterade naturvårdsåtgärder prioriteras ned till förmån för sådan särskild hänsyn till vanliga arter.

Kapitel 12.9 (bemyndiganden)

Vilka arter som ska vara nationellt fridlysta och i vilken del av landet behöver ses över. Sveaskog anser att det är mycket angeläget att vanliga arter med gynnsam bevarandestatus inte särskilt inskränker skogsbruket mer än vad som är nödvändigt och effektivt. Sveaskog tillstyrker därför förslagen i kapitel 12.9 om bemyndiganden till regeringen i denna del och vill samtidigt trycka på behovet att regeringen ser över listan över nationellt fridlysta arter i grunden. Översynen bör utformas så att obefogad eller ineffektiv hänsyn till vanliga arter med gynnsam bevarandestatus inte förhindrar att effektiva prioriteringar för naturvården inom skogsbruket kan göras.

Kapitel 12.10-12.14 (undantag, dispens och kompensationsåtgärder)

Sveaskog har inga synpunkter på de förslag som läggs i kapitel 12.10-12.14 men vill ändå framföra följande.

Vi anser att möjligheten att införa undantag för pågående markanvändning för vanliga arter med gynnsam bevarandestatus bör övervägas på liknande sätt som föreslås för insamling av åkergröda.

Sveaskog anser att fridlysningsbestämmelserna bör utformas på ett sådant sätt att dispens med efterföljande kompensationsåtgärder i normalfallet inte bör vara nödvändigt för pågående markanvändning i form av skogsbruk.

Översynen av nationellt fridlysta arter bör utformas så att obefogad eller ineffektiv hänsyn till vanliga arter med gynnsam bevarandestatus inte förhindrar att effektiva prioriteringar för naturvärden inom skogsbruket kan göras.

Kapitel 12.15 (proportionalitetsavvägning)

Sveaskog anser att förslaget att införa en proportionalitetsavvägning i 8 kap. miljöbalken motsvarande 7 kap 25 § miljöbalken är bra.

Kapitel 12.20 (nytt skäl för biotopskydd)

Utredningen föreslår en ny grund för biotopskydd kopplad till fridlysta arter och att ett sådant biotopskydd alltid ska omfatta minst 5 hektar.

Sveaskog anser att en ny grund för biotopskydd är bra och att nödvändiga skydds-zoner och lämplig utvecklingsmark bör kunna ingå i ett sådant biotopskydd. Däremot anser Sveaskog att det är ineffektivt att biotopskyddet ska omfatta minst 5 hektar i de fall förutsättningarna för detta inte är lämpliga. I de fall då en fridlyst arts livsmiljö omges av mark som varken krävs som skydds-zon eller är lämplig som utvecklingsmark bör sådan omgivande mark inte ingå i biotopskyddet. Det kan röra sig om omgivningen till livsmiljöer för ljus- och värmekrävande arter som sällan behöver en skydds-zon eller de fall där en livsmiljö omges av mark som inom överskådlig tid eller aldrig kommer att bli lämplig som utvecklingsmark. Biotopskyddsområden bör därför utformas utifrån vad som är lämpligt i det enskilda fallet.

Kapitel 13 (Förslag om ersättningsmodell)

Sveaskog menar att utredningens förslag i kapitel 13.8 om att tydlig ersättningsrätt införs för artskydd, genom en ersättningsbestämmelse i 31 kap. miljöbalken, med samma förutsättningar som för områdesskydd är bra, detta oavsett om det rör sig om artskydd genom det föreslagna nya biotopskyddet, naturvårdsavtal eller nekad artskyddsdispens. Sveaskog ställer sig dock frågande till de långa resonemangen om att ersättning ska ges för inskränkning i laglig pågående markanvändning. Om detta innebär att tröskeln för när ersättning betalas höjs från nuvarande toleranströskel så ställer sig Sveaskog tveksam till det då det finns en risk att incitamentet för en markägare att bevara och skapa naturvärden sjunker.

Sveaskog instämmer, till skillnad från Artskyddsutredningen, i Skogsutredningens förslag om införandet av ett tidsbegränsat områdesskydd i de fall då flyktiga arter (sannolikt) tillfälligtvis förekommer i skog som i sig saknar höga naturvärden. Detta skulle kunna bidra till att lösa det andra av de tre problem med artskyddet som vi beskrivit ovan under bakgrund.

I övrigt har Sveaskog inga synpunkter på förslagen till ersättningsbestämmelser i kapitel 13.

SVEASKOG FÖRVALTNINGS AB (publ)

Peter Bergman
Naturvårdschef

Tommy Ek
Naturvårdsstrateg